

نگرش کشاورزان نسبت به کشاورزی حفاظتی (مورد مطالعه: کشاورزان منطقه ی

حفاظت شده فسیلی مراغه)

امین زینالی^۱، غلامحسین زمانی^۲، میثم متی زاده^۳

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد بخش ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه شیراز (نویسنده مکاتبه کننده)،^۲استاد بخش

ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه شیراز،^۳دانشجوی دکتری بخش ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه شیراز

azeinali@ymail.com

نگرش کشاورزان نسبت به مدیریت زراعی بر مبنای اصول کشاورزی حفاظتی می تواند نقش بسزایی در سوق دادن آنها به سوی انجام فعالیت های حفاظتی در راستای کشاورزی پایدار داشته باشد. پژوهش حاضر با هدف سنجش نگرش کشاورزان گندمکار پیرامون کشاورزی حفاظتی برای محافظت از منابع اولیه تولید (آب و خاک حاصلخیز) انجام گرفته است. نمونه آماری این پژوهش، ۶۰ نفر از کشاورزان گندمکار ساکن در روستای مُردق واقع در منطقه حفاظت شده فسیلی مراغه می باشد که به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. این تحقیق از نوع توصیفی-همبستگی بوده و با استفاده از فن پیمایش انجام گرفته است. وجه تمایز پژوهش حاضر با سایر مطالعات انجام گرفته در زمینه سنجش نگرش، افزودن بعد جدید تعیین موضع به سایر ابعاد نگرش می باشد. در پژوهش حاضر، نگرش کشاورزان در چهار بعد دانشی (شناختی)، ارزشی، تعیین موضع، و عملیاتی (اجرایی) مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد نگرش کشاورزان پیرامون کشاورزی حفاظتی با میانگین (۲/۵۳) مثبت بوده است. همچنین میانگین ابعاد تعیین موضع (۱/۱۴)، ارزشی (۱/۸)، عملیاتی (۲/۵۳) و بُعد شناختی یا دانشی (۲/۷) به ترتیب بیشترین میانگین را بخود اختصاص داده اند. همچنین روابط مثبت و معنی داری بین ابعاد چهارگانه نگرش با متغیرهای شخصی مانند دسترسی به منابع اطلاعاتی، مشارکت پذیری و انگیزش افراد مشاهده گردید. بنابراین برای بکارگیری کشاورزی حفاظتی توسط کشاورزان توصیه می گردد اصول کشاورزی حفاظتی با استفاده از رهیافت های نظام ترویج و آموزش کشاورزی، همسو با ارزش های کشاورزان و در راستای مواضع آنان مورد آموزش و بهره برداری قرار گیرد تا از این طریق بتوان فعالیت های حفاظتی را در سطح منطقه توسعه داد.

کلمات کلیدی: نگرش، کشاورزی حفاظتی، مدیریت منابع طبیعی، منطقه حفاظت شده فسیلی مراغه.